

Filmkvällar med vaga beskrivningar

häromkvällen såg jag en film
det var en komedi
en rolig sådan för en gångs skull
jag skrattade flera gånger
men mitt skratt tystnade snabbt
för det var så tomt och tyst
när du inte var här och skrattade med mig
huvudpersonen i filmen
var en skådespelare jag tycker är bra
men jag kunde inte minnas hans namn
då tänkte jag för mig själv
en tanke
en mening
som du så ofta brukade säga
"men åh! det är ju han/hon!"
du sa så nästan till varje film vi såg
du var inte heller så duktig på namn
men du var alltid så söt
när du försökte förklara för mig vem det var
"det är ju hon den där blonda som är med i den där filmen du vet"

jag brukade alltid skratta
för din beskrivning av personen
kunde ju vara nästan vem som helst
jag brukade reta dig för det
och du brukade alltid svara med något kaxigt
som fick mig att le
och hålla dig hårdare i min famn
...men numera får jag klara mig utan ditt sällskap
och dina vaga beskrivningar